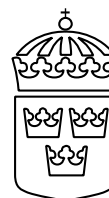

Regeringens proposition 2017/18:8

Justering av den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen

Prop.
2017/18:8

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 5 oktober 2017

Stefan Löfven

Ardalan Shekarabi
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen i inkomstskattelagen (1999:1229) justeras. Förslaget innebär att vid en bedömning av om alla verksamma delägare ska anses som en enda delägare – och företaget därmed ska anses vara ett fåmansföretag – ska hänsyn även tas till delägars eller någon närståendes verksamhet, dels i det företag som äger företaget som prövningen avser, dels i ett annat företag som ägs av det förstnämnda företaget.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2018.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	4
3	Ärendet och dess beredning	5
4	Gällande rätt.....	5
5	Justering av den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen	6
6	Konsekvensanalys.....	11
7	Författningskommentar	12
7.1	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	12

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2017/18:8

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

2 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 57 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

57 kap.

3 §

Vid bedömningen av om ett företag är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag gäller vid tillämpning av detta kapitel, utöver vad som sägs i 56 kap. 2–5 §§, följande.

Om flera delägare själva eller genom någon närstående är eller under något av de fem föregående beskattningsåren har varit verk-samma i betydande omfattning i företaget eller i ett av företaget helt eller delvis, direkt eller indirekt, ägt fåmansföretag eller fåmans-handelsbolag, ska de anses som en enda delägare.

Flera delägare ska anses som en enda delägare, om de själva eller genom någon närstående är eller under något av de fem föregående beskattningsåren har varit verk-samma i betydande omfattning i

1. företaget eller i ett av före-taget helt eller delvis, direkt eller indirekt, ägt fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag,

2. ett företag som helt eller delvis, direkt eller indirekt, äger företaget, eller

3. ett annat fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som helt eller delvis, direkt eller indirekt, ägs av ett sådant företag som avses i 2.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.

2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2017.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

Inom Finansdepartementet har promemorian Justering av den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen tagits fram. I promemorian föreslås en justering av den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen i 57 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL. Justeringen innebär att vid en bedömning av om alla verksamma delägare ska anses som en enda delägare – och företaget därmed ska anses vara ett fåmansföretag – ska hänsyn även tas till delägars eller någon närståendes verksamhet, dels i det företag som äger företaget som prövningen avser, dels i ett annat företag som ägs av det förstnämnda företaget.

En sammanfattning av promemorians förslag finns i *bilaga 1* och promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats och en förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2017/02080/S1). I denna proposition behandlas promemorians förslag.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 17 augusti 2017 att inhämta Lagrådets yttrande över ett lagförslag som är likalydande med propositionens lagsförslag. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 4*. Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

4 Gällande rätt

Särskilda regler för utdelning och kapitalvinst på andelar i fåmansföretag, de s.k. 3:12-reglerna, finns i 57 kap. IL. Anledningen till de särskilda reglerna är Sveriges duala skattesystem, dvs. att förvärvsinkomster beskattas enligt en progressiv skatteskala och att kapitalinkomster beskattas med en proportionell skatt. Reglerna infördes i samband med 1990 års skattereform och avser att förhindra att högre beskattade förvärvsinkomster omvandlas till lägre beskattade kapitalinkomster i syfte att sänka den totala skatten på ersättning från företaget.

Med fåmansföretag avses enligt huvudregeln aktiebolag och ekonomiska föreningar där fyra eller färre delägare äger andelar som motsvarar mer än 50 procent av rösterna för samtliga andelar i företaget (56 kap. 2 § 1 IL). Vid bedömningen av om ett företag är ett fåmansföretag ska en person och hans eller hennes närstående (närståendekrets) anses som en delägare (56 kap. 5 § IL). Med delägare i fåmansföretag avses en fysisk person som, direkt eller indirekt, äger eller på liknande sätt innehar andelar i företaget (56 kap. 6 § IL).

Enligt den kompletterande s.k. utvidgade fåmansföretagsdefinitionen i 57 kap. 3 § andra stycket IL gäller vid tillämpning av 57 kap. IL att om flera delägare som själva eller genom någon närstående är, eller under något av de fem föregående beskattningsåren har varit, verksamma i betydande omfattning i företaget eller i ett av företaget helt eller delvis,

5 Justering av den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen

Regeringens förslag: Den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen justeras så att den även omfattar delägare som själva eller genom någon närstående är, eller under något av de fem föregående beskattningsåren har varit, verksamma i betydande omfattning i

- ett företag som helt eller delvis, direkt eller indirekt, äger företaget, eller
- ett annat fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som helt eller delvis, direkt eller indirekt, ägs av ett sådant företag som avses i första strecksatsen.

De nya bestämmelserna träder i kraft den 1 januari 2018 och tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2017.

Promemorians förslag: överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker eller har inga invändningar mot förslaget, däribland *Skatteverket*, *Juridiska institutionen vid Göteborgs universitet*, *Sveriges advokatsamfund* och *Lantbrukarnas riksförbund (LRF)*. *Swedish Private Equity & Venture Capital Association (SVCA)* avstyrker förslaget. Även *FAR* och *Näringslivets skattedelegation (NSD)*, i vars yttrande *Föreningen Svenskt Näringsliv* och *Fastighetsägarna Sverige AB* instämmer, är kritiska till förslaget. De befärrar att förslaget kan få ett vidare tillämpningsområde än vad som är avsikten. NSD och SVCA anser att den föreslagna utvidgningen kan medföra situationer där delägarna inte kan avgöra om företaget är ett fåmansföretag och att förslaget bör begränsas till verksamhet som bedrivs gemensamt. Enligt SVCA kommer även affärsänglar att träffas av förslaget och det kommer enligt SVCA bli mindre attraktivt för investerare i onoterade företag att verka från Sverige på grund av ökade skattekostnader. SVCA förordar att en ändring i stället görs i 56 kap. 1 § IL så att både röster och kapital beaktas. FAR anser att kapitalandelskravet innebär en långt allvarigare konkurrensnedvridning än den konkurrensutjämning som förslaget syftar till. FAR efterfrågar en analys av hur förslaget förhåller sig till utomstående regeln i 57 kap. 5 § IL. *Regelrådet* anser att konsekvensanalysen är bristfällig och efterfrågar bl.a. en redovisning av kostnads- mässiga effekter för företagen när möjligheten att kringgå 3:12-reglerna undanröjs och av påverkan på företagens konkurrensvillkor. FAR och Sveriges advokatsamfund framhåller att 3:12-reglerna är mycket komplicerade och förordar en översyn av hela regelverket.

Bakgrund

Den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen i 57 kap. 3 § andra stycket IL infördes i samband med 1990 års skattereform. Syftet med bestämmelsen är att ett företag som drivs gemensamt av flera delägare, som alla arbetar i företaget, ska behandlas som ett fåmansföretag. Bestämmelsen innebär att aktiva delägare ska anses som en person. Bestämmelsen justerades den 1 januari 2002 så att den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen även är tillämplig på företaget i de fall delägaren eller någon närstående har varit verksam i betydande omfattning i ett fåmansföretag som helt eller delvis, direkt eller indirekt, ägs av företaget (prop. 2001/02:46 s. 44 och 45). Justeringen föranleddes av två domar från Högsta förvaltningsdomstolen (RÅ 2001 ref. 5 II och mål nr 3012-2000) och syftade till att förhindra att reglerna kringgås genom att verksamheten förläggs till ett dotterföretag. I de båda målen bedrevs verksamheten inte i moderföretaget utan i helägda dotterföretag.

Högsta förvaltningsdomstolen har i en dom den 6 februari 2017 avseende ett förhandsbesked prövat frågan om vilka delägare som ska anses som en enda delägare vid tillämpningen av den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen (mål nr 4163-16). Domstolen konstaterade att det av bestämmelsens ordalydelse framgår att de delägare som kan räknas samman är de delägare som är eller har varit verksamma i det företag som prövningen avser, eller i ett av detta företag ägt fåmansföretag. Enligt domstolen ger lagen inte något utrymme att också räkna in delägare som är eller har varit verksamma i betydande omfattning i andra företag i koncernen.

Förutsättningarna i målet var följande. Det utländska holdingbolaget Limited liability partnership (LLP) äger dotterbolaget X AB i Sverige och andra europeiska dotterbolag. LLP ägs i sin tur till lika delar av drygt 3 000 fysiska personer som är verksamma i något av dotterbolagen. Verksamheten i Sverige bedrivs i dotterbolag till X AB. Fysiska personer som är anställda och verksamma i betydande omfattning i de svenska dotterbolagen äger aktier direkt i X AB som motsvarar 45,82 procent av rösterna. Resterande aktier i X AB ägs av LLP och därmed indirekt till lika delar av delägarna i LLP. De flesta av de fysiska personer som äger aktier i X AB är även delägare i LLP. Om dessa delägares indirekta innehav, genom delägarskapet i LLP, också räknas med uppgår den svenska delägarkretsens röstandel i X AB till 47,65 procent. Vid bedömningen av vilka delägare som ska räknas samman enligt 57 kap. 3 § andra stycket IL ska enligt Högsta förvaltningsdomstolen endast beaktas sådana delägare som är eller har varit verksamma i betydande omfattning i det företag som prövningen avser, vilket i detta fall är X AB, eller i ett av detta företag ägt fåmansföretag. De delägare som äger aktier i X AB men som är eller har varit verksamma i andra europeiska dotterbolag ska således inte räknas med i delägarkretsen. I det aktuella målet resulterade det i att det sammanlagda röstetalet inte var så stort att det översteg 50 procent av rösterna. X AB ansågs därmed inte vara ett fåmansföretag.

Den nuvarande utformningen av den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen innebär således att det med företagsstrukturen i det aktuella målet är möjligt att kringgå 3:12-reglerna. Om företaget inte är att anse som ett fåmansföretag är de särskilda bestämmelserna om utdelning och kapitalvinst på andelar i fåmansföretag i 57 kap. IL inte tillämpliga. Utdelning och kapitalvinst på andelarna kommer därmed att omfattas av bestämmelserna för onoterade andelar i 42 kap. 15 a § IL, vilket innebär att utdelning och kapitalvinst kommer att beskattas med 25 procent. Det innebär i förlängningen att syftet med 3:12-reglerna inte upprätthålls eftersom det i denna typ av företagsstrukturer – där alla delägare är verksamma i betydande omfattning – finns stora möjligheter för delägarna att själva påverka i vilken omfattning förvärvsinkomster tas ut som kapitalinkomster och därigenom undgå den progressiva beskattningen. Det är viktigt att 3:12-reglerna fungerar på avsett sätt, dvs. att reglerna motverkar skattemässig inkomstomvandling samtidigt som skattesystemet upplevs som legitimt. Regeringen anser därför, i likhet med bl.a. *Skatteverket*, att det finns skäl att ändra lagstiftningen i fråga om när ett företag ska anses vara ett fåmansföretag. En ändring är även motiverad mot bakgrund av det kapitalandelskrav som infördes den 1 januari 2014 (prop. 2013/14:1, bet. 2013/14:FiU1, rskr. 2013/14:56, SFS 2013:960) och som syftar till att begränsa storleken på det kapitalbeskattade utrymmet för delägare med små andelsinnehav. Det finns enligt regeringens mening en risk för en konkurrenssnedvridning gentemot delägare som inte kan organisera sig i enlighet med den i målet aktuella ägarbilden om inte regelverket ändras. Regeringen bedömer, i motsats till *FAR*, att den konkurrenssnedvridningen är större än den som påstås föreligga med anledning av kapitalandelskravet.

Regeringen anser, till skillnad från *SVCA*, att det är mest ändamålsenligt att en förändring görs av vilka som ska ingå i den krets av delägare som ska anses som en enda delägare i 57 kap. 3 § IL.

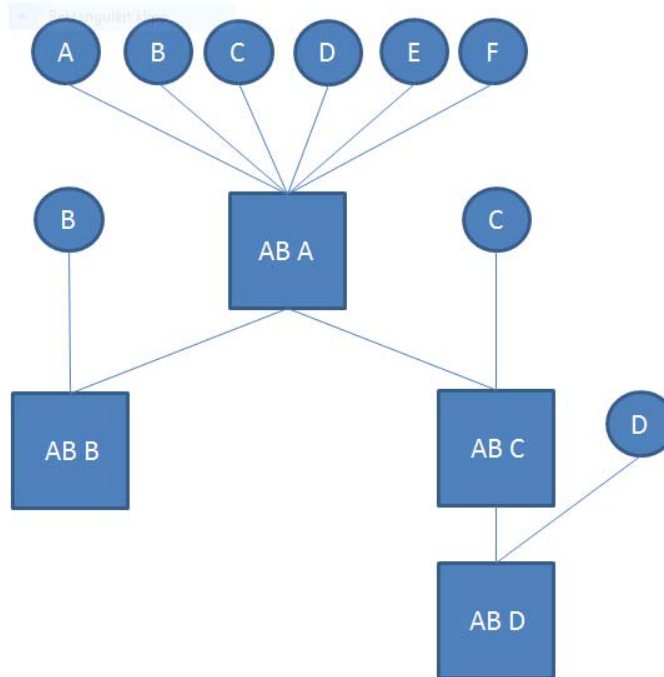
I promemorian föreslås det att vid en bedömning av om alla verksamma delägare ska anses som en enda delägare, och företaget därmed ska anses vara ett fåmansföretag, ska även hänsyn tas till delägares eller någon närståendes verksamhet, dels i det företag som äger företaget som prövningen avser, dels i ett annat företag som ägs av det förstnämnda företaget.

FAR, *NSD* och *SVCA* anser att utformningen av förslaget medför att det finns risk för att ändringen får ett vidare tillämpningsområde än vad som är avsikten. Regeringen konstaterar inledningsvis att förslaget enbart tar sikte på definitionen av vad som ska anses utgöra ett fåmansföretag. Hur utdelning och kapitalvinst på delägarens andelsinnehav ska beskattas får därefter bedömas bl.a. mot bakgrund av utomståenderegeln i 57 kap. 5 § IL. Om någon utomstående i betydande omfattning, direkt eller indirekt, äger del i företaget, och har rätt till utdelning, ska en andel anses kvalificerad bara om det finns särskilda skäl. Tillämpningen av utomståenderegeln, som *FAR* efterfrågar ett förtydligande av, påverkas inte av förslaget. Inte heller skattesituationen för den som investerar i företaget påverkas av förslaget. Är investeraren verksam i betydande omfattning i ett annat fåmansföretag som han eller hon direkt eller indirekt äger

omfattas investeraren redan i dag av bestämmelserna i 57 kap. IL. Det är således endast vid bedömningen av om företaget ska anses vara ett fåmansföretag som kretsen av delägare som är verksamma i betydande omfattning och som ska räknas som en person utökas. För delägare i företag som enligt gällande regler är att anse som ett fåmansföretag har förslaget betydelse i det avseendet att det inte längre kommer att vara möjligt att strukturera verksamheten och ägandet på ett sådant sätt att företaget inte ska anses vara ett fåmansföretag. Förslaget bedöms mot denna bakgrund inte få sådana konsekvenser som SVCA och NSD befarar. Däremot kan, som i det aktuella målet, delägaren i ett dotterföretag i större utsträckning än i dag behöva ha kännedom om övriga delägare är verksamma i betydande omfattning i ett annat företag i ägarstrukturen. Mot bakgrund av att det är möjligt att strukturera sitt ägande på olika sätt och att vara verksam i olika företag i olika omfattning, finns det enligt regeringens mening tungt vägande skäl att anpassa bestämmelserna till att inte bara gälla delägare i det företag som är föremål för prövning. En begränsning av den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen till att gälla enbart en gemensamt bedriven verksamhet, som NSD föreslår, skulle innebära svåra avgränsningsproblem som ytterligare skulle komplicera regelverket på ett sätt som inte bedöms vara motiverat.

Regeringen föreslår därför att även en delägare som är verksam i betydande omfattning i ett företag, som helt eller delvis, direkt eller indirekt, äger det företag som prövningen avser, ska omfattas. Det föreslås även att en delägare som är verksam i betydande omfattning i ett annat fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som helt eller delvis, direkt eller indirekt, ägs av det företag som äger det företag som prövningen avser ska omfattas. *Regelrådet* har synpunkter på konsekvensanalysen. Dessa behandlas i avsnitt 6.

I följande exempel åskådliggörs tillämpningen av den föreslagna bestämmelsen med utgångspunkt i figuren nedan. Prövningen av om berörda företag är fåmansföretag ska göras i ett sammanhang (RÅ 2005 ref. 25).

1. Alla delägare (A-F) äger lika många andelar i AB A. Alla delägare är verksamma i betydande omfattning i något av företagen i koncernen.
2. Delägare A, E och F är verksamma i betydande omfattning i AB A.
3. Delägare B, C och D är verksamma i betydande omfattning i AB B, AB C respektive AB D.
4. Vid bedömning av om AB A, AB B, AB C och AB D är fåmansföretag ska alla delägare som är verksamma i betydande omfattning i AB A, AB B, AB C och AB D räknas som en enda delägare. I detta exempel blir innebörden av förslaget att samtliga bolag är fåmansföretag.
5. Kravet som uppställs i 56 kap. 2 § 1 IL för att de inblandade bolagen ska vara fåmansföretag är således uppfyllt för vart och ett av företagen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

De nya bestämmelserna bör träda i kraft den 1 januari 2018 och tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2017.

Lagförslag

Förslaget föranleder en ändring i 57 kap. 3 § IL.

Förslaget förväntas inte få några effekter för de offentliga finanserna. Avgörandet från Högsta förvaltningsdomstolen skulle, om någon reglering inte sker, kunna ha en viss effekt på skatteintäkterna. I vilken utsträckning skatteintäkterna faktiskt påverkas är beroende av om – och i så fall i vilken omfattning – företag som kan också väljer att organisera sig på ett sådant sätt att de inte ska anses vara fåmansföretag. I och med att ett förslag för att motverka sådana omorganisationer nu presenteras bedöms avgörandet från Högsta förvaltningsdomstolen inte få någon effekt på skatteintäkterna 2017 och inte heller regleringen som träder i kraft den 1 januari 2018 bedöms påverka intäkterna.

Förslaget berör delägare i fåmansföretag. Eventuella effekter av förslaget för företagen är därför av sekundär natur varför detta inte bedöms ha några betydande effekter för företagen.

Regelrådet efterfrågar en redovisning av kostnadsmissiga effekter för företagen när möjligheten att kringgå 3:12-reglerna undanröjs samt av påverkan på företagens konkurrensvillkor. Förslaget är baserat på utgången i en dom från Högsta förvaltningsdomstolen och avser ägarstrukturen i ett av de största revisionsföretagen i Sverige. Regeringen bedömer det därför inte som troligt att motsvarande ägarstrukturer i någon större utsträckning skulle ha hunnit etableras och därmed beröras av förslaget. Vad avser påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag skulle uteblivna förändringar av reglerna riskera att leda till snedvridande effekter. Det problem som förslaget förväntas lösa är att delägare i sådana företag som är avsedda att klassificeras som fåmansföretag i vissa fall kan kringgå 3:12-reglerna och i stället beskattas för utdelning och kapitalvinst enligt reglerna för onoterade andelar. Förslaget och dess utformning bedöms åtgärda det problemet på ett avsett sätt. Kommer ingen förändring till stånd kan utdelning och kapitalvinst som bör beskattas enligt 3:12-reglerna i stället beskattas enligt reglerna för onoterade andelar, samtidigt som det finns risk för att legitimiteten i skattesystemet skadas. Det bedöms inte finnas några möjliga alternativa sätt att åtgärda problemet. Åtgärden syftar till att upprätthålla syftet med skattereglerna. Några särskilda informationsinsatser bedöms inte behövas.

Förslaget bedöms överensstämma med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU.

Förslaget bedöms ha mycket liten eller ingen effekt på företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt.

Eftersom effekterna av förslaget förväntas vara små bedöms effekterna för den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män vara i det närmaste försumbara.

Förslaget bedöms inte få någon budgetpåverkan för Skatteverket eller de allmänna förvaltningsdomstolarna.

7 Författningskommentar

7.1 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

57 kap.

3 §

I paragrafen anges vad som, utöver vad som anges i 56 kap. 2–5 §§, gäller vid bedömningen av om ett företag är ett fåmansföretag.

I *andra stycket* finns den s.k. utvidgade fåmansföretagsdefinitionen. Ändringen i paragrafens andra stycke innebär att den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen utvidgas till att omfatta delägares och närståendes verksamhet i fler företag. Det införs även en punktlista.

I den *första punkten* finns den tidigare bestämmelsen.

Den *andra punkten* är ny och innebär att även delägare och närstående som är verksamma i betydande omfattning i ett företag som helt eller delvis, direkt eller indirekt, äger företaget som prövningen avser ska omfattas av den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen.

Den *tredje punkten* är ny och innebär att även delägare och närstående som är verksamma i betydande omfattning i ett annat fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som helt eller delvis, direkt eller indirekt, ägs av ett sådant företag som avses i andra punkten, ska omfattas av den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen. Hänvisningen till företag som avses i den andra punkten avser enbart företaget vilket innebär att delägaren inte behöver ha varit verksam i det.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2018 och tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2017.

Sammanfattning av promemorian

Prop. 2017/18:8
Bilaga 1

I promemorian föreslås att den s.k. utvidgade fåmansföretagsdefinitionen i 57 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, justeras.

Förslaget innebär att vid en bedömning av om alla verksamma delägare ska anses som en enda delägare och företaget därmed ska anses vara ett fåmansföretag ska även hänsyn tas till delägarers eller någon närståendes verksamhet både i det företag som äger företaget som prövningen avser och delägarers eller någon närståendes verksamhet i ett annat företag som ägs av det förstnämnda företaget.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2018.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 57 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

57 kap.

3 §

Vid bedömningen av om ett företag är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag gäller vid tillämpning av detta kapitel, utöver vad som sägs i 56 kap. 2–5 §§, följande.

Om flera delägare själva eller genom någon närstående är eller under något av de fem föregående beskattningsåren har varit verk-samma i betydande omfattning i företaget eller i ett av företaget helt eller delvis, direkt eller indirekt, ägt fåmansföretag eller fåmans-handelsbolag, ska de anses som en enda delägare.

Om flera delägare själva eller genom någon närstående är eller under något av de fem föregående beskattningsåren har varit verk-samma i betydande omfattning i

1. företaget eller i ett av före-taget helt eller delvis, direkt eller indirekt, ägt fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag,

2. ett företag som helt eller delvis, direkt eller indirekt, äger del i företaget, eller

3. ett annat fåmansföretag eller fåmanshandelsbolag som helt eller delvis, direkt eller indirekt, ägs av ett sådant företag som avses i 2, ska de anses som en enda delägare.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.
 2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2017.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

Efter remiss har yttranden inkommit från Kammarrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Malmö, Domstolsverket, Revisorsinspektionen, Ekonomistyrningsverket, Konjunkturinstitutet, Skatteverket, Bokföringsnämnden, Juridiska fakulteten vid Göteborgs universitet, Konkurrensverket, Tillväxtverket, Regelrådet, Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser (Tillväxtanalys), FAR, Fastighetsägarna Sverige AB, Föreningen Svenskt Näringsliv, Lantbrukarnas Riksförbund (LRF), Näringslivets skattedelegation, (NSD), Sveriges advokatsamfund, Srf konsulterna, Swedish Private Equity & Venture Capital Association (SVCA) och Sveriges Kommuner och Landsting (SKL). Yttrande har även inkommit från Sveriges läkarförbund.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Landsorganisationen i Sverige (LO), Almega Tjänsteföretagen, Founders Alliance, Företagarförbundet Fria Företagare, Företagarna, Näringslivets regelnämnd (NNR), Privattandläkarna, Sveriges Akademikers Centralorganisation (SACO), Sveriges Byggindustrier, Tjänstemännens Centralorganisation (TCO) och Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2017-08-24

Närvarande: F.d. justitieråden Leif Thorsson och Lennart Hamberg samt justitierådet Anita Saldén Enérus.

Justering av den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen

Enligt en lagrådsremiss den 17 augusti 2017 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i inkomstkattelagen (1999:1229).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunnige Henrik Hasslemark och departementssekreteraren Marianne Kilnes.

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 5 oktober 2017

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden, Wallström, Y Johansson, M Johansson, Baylan, Bucht, Damberg, Bah Kuhnke, Shekarabi, Fridolin, Eriksson, Linde, Skog, Ekström, Fritzon, Eneroth

Föredragande: statsrådet Ardalan Shekarabi

Regeringen beslutar proposition Justering av den utvidgade fåmansföretagsdefinitionen